

RICHTLIJN NR. B162 GEMEENTELIJKE UITVOERINGSREGELS INZAKE LANGDURIGHEIDSTOESLAG

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 36 Wet werk en bijstand (WWB) en de Verordening langdurigheidstoeslag Helmond 2009

Besluit

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. B162 Gemeentelijke uitvoeringsregels inzake langdurigheidstoeslag

Artikel I

Richtlijn nr. B162 wordt als volgt ingevuld:

1. Hoogte langdurigheidstoeslag

De hoogte van de langdurigheidstoeslag bedraagt in 2009 per jaar

- a. voor gehuwden € 486,00;
- b. voor een alleenstaande ouder € 436,00;
- c. voor een alleenstaande € 341,00.

2. Inkomen

Gedurende de referteperiode van 60 maanden mag het inkomen per maand niet uitkomen boven 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Tijdens de referteperiode ontvangen netto inkomsten boven 100% van de bijstandsnorm tot een bedrag van € 3.820,00 blijven buiten beschouwing.

De vergelijking vindt plaats met de bijstandsnorm met de maximale toeslag / geen verlaging (100% / 90% / 70%).

Omdat de langdurigheidstoeslag een vorm van bijzondere bijstand is geworden, is het begrip 'inkomen' hetzelfde begrip als in artikel 32, eerste lid, WWB en heeft dus dezelfde betekenis als voor andere vormen van bijstand. De artikelen die specifieke bepalingen geven over het inkomen, zijn dus eveneens van toepassing op de langdurigheidstoeslag. Dat betekent ondermeer dat de inkomsten worden toegerekend aan de periode waarin ze verworven zijn (bij arbeid) of ontvangen (bij overige inkomsten) en dat de waarde van de inkomsten in natura wordt vastgesteld op het daarvoor opgeofferde bedrag. Voor de bijstandsverlening vrijgelaten middelen, moeten ook worden vrijgelaten bij de beoordeling van aanvragen om langdurigheidstoeslag.

De aard van het inkomen doet niet ter zake, voor bijstandsverlening geldt immers dat geen onderscheid mag worden gemaakt naar de bron van het inkomen.

Omdat langdurigheidstoeslag het karakter van bijzondere bijstand heeft gekregen mogen inkomsten pas in aanmerking worden genomen als de belanghebbende daarover 'beschikt of redelijkerwijs kan beschikken'. Dat betekent ondermeer dat inkomen dat onder executoriaal beslag valt niet meegeteld kan worden voor de langdurigheidstoeslag (CRvB 28-03-2006, LJN: AV8374). Daarover kan men immers niet 'redelijkerwijs beschikken'. Dat geldt evenzeer voor inkomsten die in de boedel vallen in het kader van de WSNP en inkomsten die door een curator buiten de beschikkingsmacht van belanghebbende worden gehouden (resp. CRvB 01-02-2005, LJN: AS5115 en CRvB 13-11-2007, LJN: BB8262).

Uitgaven zijn niet van belang. Voor de beoordeling van het inkomen kunnen deze niet daarop in mindering worden gebracht (CRvB 28-10-2008, LJN: BG3288).

3. Onderbreking bijstandsverlening

Een onderbreking in het inkomen leidt op zichzelf niet tot een verlies van de langdurigheidstoeslag. Onder het 'oude' recht was dit al aangenomen omdat de artikelen 11 en 13 WWB niet van toepassing waren verklaard op de langdurigheidstoeslag (CRvB 19-02-2008, LJN: BC5885). De transformatie tot een vorm van bijzondere bijstand heeft voor de langdurigheidstoeslag weliswaar met zich meegebracht dat de 'uitsluitingsgronden' voor bijstand nu wel van toepassing zijn, dit geldt slechts voor de situatie op de peildatum. Een te lang verblijf in het buitenland gedurende de periode die aan de peildatum voorafgaat, belemmert het recht op langdurigheidstoeslag dus niet. Wel kan het zijn dat –op andere gronden- de toeslag niet kan worden verstrekt, bijv. omdat er tijdens de onderbreking inkomsten boven de inkomensgrens zijn geweest.

4. Vermogen

Er bestaat geen recht op langdurigheidstoeslag als belanghebbende op de peildatum over vermogen beschikt dat uitstijgt boven het vrij te laten bescheiden vermogen, als bedoeld in artikel 34, tweede lid, onderdeel b WWB.

5. Geen uitzicht op inkomensverbetering

De belanghebbende mag 'geen uitzicht hebben op een inkomensverbetering'. Beschikt men over uitzicht op inkomensverbetering, dan ontbreekt het recht op langdurigheidstoeslag. Daarbij had de wetgever vooral studenten op het oog, maar niet uitsluitend (TK Handelingen 2008-2009, nr. 5-308 en TK 2008-2009, 31 441, nr. 12). De intentie van de wetgever was om met deze voorwaarde in artikel 36 eerste lid WWB vast te leggen dat bepaalde groepen met een goed arbeidsmarktperspectief niet in aanmerking zouden kunnen komen voor de langdurigheidstoeslag. Voor studenten geldt dit in het bijzonder. Zij mogen namelijk in staat worden geacht na afronding van hun studie door werkaanvaarding een inkomensstijging te realiseren. Niet van belang wordt daarbij geacht dat de veronderstelde inkomensverbetering eerst na geruime tijd in zicht komt. Evenmin wordt daarbij van belang geacht dat niet voor alle studenten zal gelden dat er daadwerkelijk van een inkomensverbetering sprake zal zijn. Beoogd is om studenten als groep van de langdurigheidstoeslag uit te sluiten.

Het begrip 'uitzicht op inkomensverbetering' wordt in dezen betrokken op studenten en scholieren.

Het college hanteert als uitgangspunt dat er enkel bij studenten en scholieren, zijnde die belanghebbenden die onderwijs of een beroepsopleiding volgen op grond waarvan recht bestaat op een toelage in het kader van de Wet studiefinanciering 2000 (WSF 2000) of de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (WTOS), in beginsel uitzicht op inkomensverbetering bestaat, waardoor deze belanghebbenden niet in aanmerking komen voor langdurigheidstoeslag.

Wel dient bij de beoordeling of een student in een concreet geval al dan niet recht heeft op een langdurigheidstoeslag onderzocht te worden of er in het individuele geval ten gunste van belanghebbende dient te worden afgeweken van dit uitgangspunt (artikel 4:84 Awb).

6. Beide partners moeten aan de voorwaarden voldoen

Omdat artikel 36, eerste lid aanhef WWB, spreekt van 'een persoon' zou daaruit afgeleid kunnen worden dat het recht op de toeslag persoonsgebonden is. Zowel de wetgever (TK 2002-2003, 28 870, nr. 3, p. 11-13) als de CRvB (8 augustus 2006, LJN: AY8382) hebben kenbaar gemaakt dat weliswaar wordt gesproken van 'een persoon' maar dat beide partners zelfstandig en onafhankelijk van elkaar, op de peildatum aan de voorwaarden moeten voldoen. Dit geldt onder de 'oude' evenzeer als onder de 'nieuwe' regeling.

Omdat de langdurigheidstoeslag een vorm van bijzondere bijstand is geworden, geldt dat beide partners op de peildatum Nederlander moeten zijn of daarmee gelijk gesteld en woonachtig moeten zijn in Nederland (artikel 11 WWB).

Als men niet op de peildatum, maar wel tijdens de referteperiode een partner had, dan is die partner slechts van belang voor de vraag of het gezamenlijke inkomen tijdens de samenleving boven de toepasselijke inkomensgrens heeft gelegen en of er vermogen was dat het vrij te laten bescheiden vermogen te boven ging.

Vraagt belanghebbende aan als alleenstaande en blijkt de leefvorm op de peildatum een andere te zijn, bijv. belanghebbende was gehuwd, dan dient ook de op de peildatum aanwezige partner aan de voorwaarden te voldoen. Normaliter dient een aanvraag in dergelijke gevallen door beide partners te worden ingediend. Dat lijkt weinig zinvol als men bij de aanvraag alleenstaande was. Uit het oogpunt van een praktische uitvoering kan volstaan worden met een aanvraag enkel door belanghebbende ondertekend. Voor de hoogte van de langdurigheidstoeslag kan de voor belanghebbende ten tijde van de aanvraag geldende norm toegekend worden. Dat vormt weliswaar een afwijking van de algemene regel dat de peildatum bepalend is voor recht op en hoogte van de langdurigheidstoeslag, de uitkomst is het meest redelijk. Omdat dit aansluit bij het actualiteitsbeginsel dat voor bijstand geldt. Dat betekent ook dat als ten tijde van de aanvraag belanghebbende gehuwd is maar op de peildatum alleenstaand, de norm die voor gehuwden is, mits de partner uiteraard ook aan de voorwaarden voldoet.

7. Personen in een inrichting

Personen die in een inrichting verblijven en daar hun woonplaats hebben, behoren ook tot de doelgroep van de langdurigheidstoeslag. Dit kan worden afgeleid uit de brief van de staatssecretaris van SZW d.d. 7 december 2004, W&B/URP/04/79237, p.8. De wetswijziging heeft op dit punt geen verandering gebracht. Voor die groep mag weliswaar worden aangenomen dat ze in het algemeen minder vervangingsuitgaven zullen doen dan personen die buiten een inrichting woonachtig zijn. Dit kan het recht op langdurigheidstoeslag niet belemmeren, nu deze toeslag vrij besteedbaar is en geen verband houdt met specifieke kosten.

Voor personen in een AWBZ-inrichting geldt dat zij over een inkomen beschikken dat, na aftrek van de eigen bijdrage, op dit moment vaak op het niveau van zak- en kleedgeld als bedoeld in artikel 23 WWB ligt. De huidige eigenbijdrageregeling bestaat echter sinds 1 januari 2006. Vóór die datum hadden personen in een inrichting een hoger besteedbaar inkomen door een gunstigere regeling over de eigen bijdrage. Bij een referteperiode van vijf jaar kan dit dus tot gevolg hebben dat veel bewoners van een inrichting eerst vanaf 2011 in aanmerking komen voor de langdurigheidstoeslag.

8. Gedetineerden

Gedetineerden kunnen tijdens de periode van detentie niet in aanmerking komen voor bijstand (artikel 13 lid 1 onderdeel a WWB). Dat geldt evenzeer voor de langdurigheidstoeslag nu deze een vorm van bijzondere bijstand is geworden. Is belanghebbende op de peildatum gedetineerd, dan kan hij niet in aanmerking komen voor langdurigheidstoeslag. Is de gedetineerde gehuwd, dan kan aan de achterblijvende partner wel langdurigheidstoeslag worden toegekend. Evenals voor algemene en periodieke bijzondere bijstand geldt de uitsluitingsgrond van artikel 13 lid 1 onderdeel a WWB niet voor de achterblijvende partner. Deze wordt als alleenstaande (ouder) aangemerkt.

Gedetineerden kunnen wel tijdens hun detentie met terugwerkende kracht de langdurigheidstoeslag aanvragen en daarvoor in aanmerking komen, mits een peildatum gevonden kan worden waarop wel aan alle voorwaarden is voldaan. Waaronder de voorwaarde dat men niet gedetineerd is. Tijdens de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel tot decentralisatie van de langdurigheidstoeslag heeft de regering diverse malen expliciet aangegeven dat aan de toeslag geen verjaringstermijn is verbonden en dat met terugwerkende kracht kan worden aangevraagd en verleend (TK 2007-2008, nr. 3, p. 17 en TK 2007-2008, nr. 7, p. 11 en 23).

Als belanghebbende op de peildatum niet gedetineerd is maar dat tijdens de referteperiode wel is geweest, was onder de 'oude' regeling de heersende opvatting dat men wel voor de langdurigheidstoeslag in aanmerking kon komen (zie bijv. Rb. Breda 14 juni 2005, LJN: AT7748). Aangenomen mag worden dat dit onder het 'nieuwe' recht ook zo is. Weliswaar zijn door de transformatie tot bijzondere bijstand de uitsluitingsgronden van artikel 13 WWB ook op de langdurigheidstoeslag van toepassing geworden, dit geldt slechts voor de peildatum.

Uitsluitingsgronden die zich tijdens de referteperiode voordoen belemmeren de aanspraak op langdurigheidstoeslag niet.

9. Vreemdelingen en ‘pardonners’

Nederlanders en daarmee gelijkgestelde personen kunnen aanspraak maken op bijstand (artikel 11 WWB). Nu de langdurigheidstoeslag een vorm van bijzondere bijstand is geworden, geldt dit eveneens voor die toeslag. Personen die langdurigheidstoeslag aanvragen, moeten in ieder geval op de peildatum Nederlander zijn of daarmee gelijkgesteld (artikel 11 lid 2 en 3 WWB).

Als de vreemdeling op de peildatum wel met een Nederlander gelijkgesteld was, maar niet gedurende de volledige referteperiode, was onder de ‘oude’ regeling de heersende opvatting dat men toch voor de langdurigheidstoeslag in aanmerking kon komen (zie bijv. CRvB 8 augustus 2006, LJN: AY8382). Aangenomen mag worden dat dit onder het ‘nieuwe’ recht ook zo is. Weliswaar zijn door de transformatie tot bijzondere bijstand de uitsluitingsgronden van artikel 13 WWB ook op de langdurigheidstoeslag van toepassing geworden, dit geldt slechts voor de peildatum. Uitsluitingsgronden die zich tijdens de referteperiode voordoen belemmeren de aanspraak op langdurigheidstoeslag niet.

E.e.a. geldt ook voor personen die op grond van de zgn. ‘pardonregeling asielzoekers’ per 15 juni 2007 over een geldige verblijfstitel bezitten en met een Nederlander gelijkgesteld zijn. Omdat de verblijfsvergunning terugwerkt tot die datum, is 15 juni 2007 de eerst mogelijke peil- en ingangsdatum. Dat betekent overigens niet dat zij zondermeer in aanmerking komen. Ook voor hen geldt dat voldaan moet zijn aan de (overige) voorwaarden.

M.b.t. de vraag of zij langdurig een laag inkomen en geen in aanmerking te nemen vermogen hebben, rust in zijn algemeenheid de bewijslast daarvoor op degene die de langdurigheidstoeslag aanvraagt. Voor een groot aantal ‘pardonners’ zou dit echter betekenen dat zij met een onmogelijke bewijslast worden opgezadeld, omdat zij gedurende kortere of langere tijd onderhouden zijn door instellingen, kerken en particulieren. Een redelijke bewijslastverdeling brengt in dat geval met zich mee dat ervan uitgegaan mag worden dat deze groep niet over inkomsten of vermogen heeft beschikt, tenzij het tegendeel aannemelijk is.

10. Territorialiteitsbeginsel en verblijf buiten Nederland

Er bestaat pas recht op de langdurigheidstoeslag als men op de peildatum in Nederland woonachtig is. Dit volgt uit het besluit om de langdurigheidstoeslag als bijzondere bijstand aan te merken (artikel 5 lid 1 onderdeel d WWB). Ook voor bijzondere bijstand geldt het territorialiteitsbeginsel.

Geldt deze voorwaarde ook voor de gehele referteperiode? Onder de ‘oude’ regeling was de Centrale Raad van Beroep van oordeel dat dit niet zo was (CRvB 19 februari 2008, LJN: BC5885). Aangenomen mag worden dat dit onder de ‘nieuwe’ regeling eveneens zo is. Weliswaar zijn door de transformatie tot bijzondere bijstand de uitsluitingsgronden van artikel 13 WWB ook op de langdurigheidstoeslag van toepassing geworden, dit geldt slechts voor de peildatum. Uitsluitingsgronden die zich tijdens de referteperiode voordoen belemmeren de aanspraak op langdurigheidstoeslag niet.

11. Peildatum, ingangsdatum

De peildatum is de datum waarop aan de voorwaarden voor toekenning is voldaan. De eerst mogelijke peildatum is 1 januari 2009, de datum waarop artikel 36 WWB (nieuw) in werking is getreden. Uit zowel de tekst van artikel 36 lid 4 WWB als de jurisprudentie blijkt dat de peildatum tevens als de ingangsdatum wordt gezien (CRvB 4 juli 2006, LJN: AY0263). In artikel 36 lid 4 is dit als volgt geformuleerd: "De langdurigheidstoelage wordt verleend met ingang van de datum waarop de persoon langdurig een laag inkomen en geen in aanmerking te nemen vermogen als bedoeld in artikel 34 heeft". De nieuwe regeling heeft op dit punt geen wijziging gebracht. De peil- en ingangsdatum zijn de data waarop exact de referentieperiode is verstreken. De stelling dat de langdurigheidstoelage ingaat op de eerste dag van de kalendermaand gaat niet op (zie genoemde uitspraak). In komende jaren kunnen peil- en ingangsdatum in eerdere jaren liggen maar op z'n vroegst op 1 januari 2009. Het recht op langdurigheidstoelage verjaart niet en terugwerkende kracht is mogelijk over meerdere jaren (TK 2007-2008, 31 441, nr. 7, p. 23). Omdat de toelage voor een periode van twaalf maanden wordt verstrekt, verschuift de peildatum bij iedere toekenning een jaar, of meerdere jaren als voor meerdere jaren langdurigheidstoelage wordt verstrekt.

Omstandigheden die zich na de peildatum hebben voorgedaan, zijn niet van belang (CRvB 4 juli 2006, LJN: AY0269). Als op het moment van aanvraag dus niet aan de voorwaarden wordt voldaan, maar daarvoor wel, dan bestaat aanspraak op langdurigheidstoelage. Dat is denkbaar voor bijvoorbeeld 65-plussers die met terugwerkende kracht de langdurigheidstoelage aanvragen over een periode dat ze die leeftijdsgrens nog niet hadden bereikt.

Voor personen die op de aanvraagdatum een inkomen hebben dat hoger is dan de inkomensgrens geldt dat zij in beginsel wel in aanmerking komen als dat inkomen op de peildatum op of onder die grens ligt.

12. Bevoegde gemeente

Onder de 'oude' regeling van de langdurigheidstoelage heeft de Raad van State in het KB van 25 april 2007, nr. 07.001371 bepaald dat de langdurigheidstoelage moet worden aangevraagd bij het college van de gemeente waar de belanghebbende op de peildatum woonachtig is. De Raad formuleerde zijn standpunt als volgt: "De langdurigheidstoelage kan worden aangeduid als een aanvulling achteraf op reeds verleende bijstand. Voor het antwoord op de vraag welk college van burgemeester en wethouders is gehouden over een aanvraag om landurigheidstoelage te beslissen, is naar ons oordeel doorslaggevend in welke gemeente betrokkene woonplaats had ten tijde van de peildatum. Het recht op toeslag van de belanghebbende die ook overigens aan de voorwaarden voldoet, ontstaat immers op de peildatum. Daar komt bij dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente waar betrokkene woonplaats had op de peildatum geacht wordt te beschikken over de informatie die nodig is voor het uitvoeren van de toets als bedoeld in artikel 36, eerste lid onder c , van de WWB"

Aangenomen mag worden dat nu deze overweging nog steeds van kracht is, de woonplaatsgemeente onder de 'nieuwe' regeling eveneens de bevoegde gemeente is. Als praktisch gevolg heeft dit dat aanvragen doorgestuurd moeten worden als men op de peildatum een andere woonplaats had.

13. Beslag

De mogelijkheid van executoriaal beslag komt te vervallen, gelet op artikel 46, tweede lid WWB, dat bepaalt dat voor bijzondere bijstand een beslagverbod geldt.

14. Terugvordering

De langdurigheidstoeslag kan worden teruggevorderd, indien aan de voorwaarden is voldaan die voor terugvordering van bijstand gelden (art. 58 WWB). Is sprake van schending van de inlichtingenplicht of is eerder op andere gronden een onjuist toekenningsbesluit genomen, dan zal daaraan een intrekking vooraf dienen te gaan (art. 54 lid 3 WWB). Gelet op de zgn. "zes maanden-jurisprudentie" mag daarbij ook worden aangenomen dat als uit een signaal van de belanghebbende of van een uitkeringsinstantie blijkt dat de langdurigheidstoeslag ten onrechte is verstrekt, zonder dat sprake is van schending van de inlichtingenverplichting, binnen zes maanden nadat dit signaal is binnengekomen, een terugvorderingsbesluit moet zijn genomen (zie ook CRvB 16 september 2008, LJN: BF4613).

15. Verhaal

De langdurigheidstoeslag is bijstand en kan dus worden verhaald op de onderhoudsplichtige op basis van artikel 62 e.v. WWB.

16. Overgangsrecht

Met ingang van 1 januari 2009 is het wettelijk kader gewijzigd. Aanvragen die vanaf die datum worden ingediend moeten in beginsel met toepassing van de nieuwe regeling worden afgewikkeld. Leidt beoordeling tot toekenning van de langdurigheidstoeslag, dan is 1 januari 2009 de eerst mogelijke ingangsdatum. In het zesde lid van artikel 36 is echter een overgangsregeling getroffen. De oude bepalingen over de voorwaarden, hoogte en vorm van de langdurigheidstoeslag blijven van toepassing op aanvragen die worden ingediend in 2009 als voldaan is aan vijf voorwaarden:

- de aanvraag is gericht op het verkrijgen van een langdurigheidstoeslag over 2009;
- in 2008 bestond ook recht op langdurigheidstoeslag;
- dat recht had (mede) betrekking op 2008;
- dat recht is toegekend op basis van een aanvraag die in 2008 is ingediend, en
- het nieuwe recht is minder gunstig dan het oude recht.

In de kern komt het overgangsrecht dus neer op toepassing van het voor de aanvrager 'meest gunstige regime'.

Artikel 36 lid 6 WWB geldt slechts gedurende het jaar 2009 en vervalt van rechtswege per 1 januari 2010.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Besloten in de vergadering van 31 maart 2009.

Burgemeester van Helmond,

De burgemeester,

drs. A.A.M. Jacobs

De secretaris,

mr. A.C.J.M. de Kroon

Bekend gemaakt op:

03 april 2009

De gemeentesecretaris

mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het (uitvoerings)beleid aangegeven inzake het beoordelen of een belanghebbende in het kader van het recht op een langdurigheidstoeslag een langdurig laag inkomen heeft en of een belanghebbende geen uitzicht heeft op inkomensverbetering.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B8.1 onderdeel 4.

Overwegingen

Op grond van artikel 36 lid 1 WWB komt een belanghebbende (die aan de overige voorwaarden voldoet) enkel voor een langdurigheidstoeslag in aanmerking indien hij langdurig een laag inkomen en geen in aanmerking te nemen vermogen als bedoeld in artikel 34 WWB heeft en geen uitzicht op inkomensverbetering.

De wetgever heeft geen nadere regels gesteld omtrent de wijze waarop dit moet worden beoordeeld. In artikel 8 lid 2 onderdeel b WWB wordt enkel bepaald dat de gemeenteraad in ieder geval de hoogte van de langdurigheidstoeslag en de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen langdurig en laag inkomen in de verordening vastlegt. Uit de tekst van artikel 8 lid 2 onderdeel d WWB kan worden opgemaakt dat het begrip 'geen uitzicht op inkomensverbetering' niet door de gemeenteraad hoeft te worden neergelegd in de verordening. Het college kan de nadere invulling van het begrip 'geen uitzicht op inkomensverbetering' neerleggen in (wetsinterpreterende) beleidsregels.

In de Verordening langdurigheidstoeslag Helmond 2009 is invulling gegeven aan het begrip 'langdurig laag inkomen' als zijnde dat het inkomen per maand gedurende de referteperiode van 60 maanden niet mag uitkomen boven 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm en waarbij tijdens de referteperiode van 60 maanden ontvangen netto inkomsten boven 100% van de bijstandsnorm tot een bedrag van € 3.820,00 buiten beschouwing blijven.

Het bedrag van € 3.820,00 vloeit voort uit de vrijlating ingevolge artikel 31 lid 2 aanhef en onder k WWB en artikel 7 onderdeel h van de Regeling WWB, de zgn. lage vrijwilligersvergoeding. Deze kostenvergoeding voor het verrichten van vrijwilligerswerk bedraagt, peildatum 1 januari 2009, € 764,00 per jaar.

De keuze voor deze definitie van 'langdurig, laag inkomen' is genomen omdat een belanghebbende met een inkomen op het minimumniveau krachtens een andere regeling dan de WWB toch in aanmerking kan komen voor het recht op langdurigheidstoeslag ook al zou ten gevolge van een iets andere berekeningssystematiek en/of afrondingsverschillen er netto een iets hogere uitkering worden ontvangen dan de bijstandsnorm. Het bedrag van € 3.820,00 boven 100% van de bijstandsnorm gedurende de referteperiode vangt dit soort kleine verschillen op.

Een bedrag aan netto inkomsten tot € 3.820,00 boven 100% van de bijstandsnorm gedurende de referteperiode maakt ook dat iemand wegens werkaanvaarding een korte periode een inkomen boven bijstandsniveau heeft gehad, niet zonder meer zijn recht op langdurigheidstoeslag kwijt is. Een dergelijk gevolg zou namelijk een negatieve prikkel zijn bij het aanvaarden van werk. Dat geldt temeer als een belanghebbende geen of maar weinig zekerheid heeft over de duur van het werk.

De wetgever heeft de hoogte van de langdurigheidstoeslag aan de gemeenten overgelaten.

Bij het vaststellen van de hoogte van de langdurigheidstoelage is er in de verordening aansluiting gezocht bij de hoogte van de langdurigheidstoelage neergelegd in artikel 36 lid 5 WWB zoals dat op 31 december 2008 gold. Om niet jaarlijks de verordening te hoeven aanpassen is ervoor gekozen om de hoogte jaarlijks automatisch mee te laten bewegen met de bijstandsnormen. Omdat de bijstandsnormen in beginsel 2 maal per jaar worden geïndexeerd en de langdurigheidstoelage maar eenmaal, wordt er steeds een vergelijking gemaakt met de bijstandsnormen van 1 januari van het voorafgaande jaar.